

El kell menni katonának, édesanyám, jaj, de nagyon messzire

K142.17

Kovács Józsefné Magyar Irma (1937)

Mizser Rafael (1934)

Noszvaj 1998.06.21.

Gyűjtő: Dsupin Pál

El kell men - ni ka - to - ná - nak, é - des - a - nyám, jaj, de na - gyon mesz - szí - re,

Itt kell hagy - ni a ba - bá - mat, é - des - a - nyám, nincs ki - re,

Ar - ra ké - rem, é - des - a - nyám, vi - gyáz - zon a gön - dör - ha - jú ba - bám - ra,

Jár - ja - nak el a temp - lom - ba í - mád - koz - ni min - den ál - dott va - sár - nap.

El kell menni katonának édesanyám, jaj, de nagyon messzire,
Itt kell hagyni a babámat, édesanyám, nincs kire,
Arra kérem, édesanyám, vigyázzon a göndörhajú babámra,
Járjanak el a templomba imádkozni minden áldott vasárnap.

Nem járok már a templomba, nem látom a göndörhajú babámat,
Nem járok már a templomba imádkozni vasárnap,
Kint nyugszik már az én rózsám a noszvaji virágos temetőbe,
Adják ide a fegyverem, hogy álljak ki az ellenség elébe.

Jön a golyó, megy a golyó, nem bánom, ha engemet is eltalál,
Idegen föld határába jön el értem a halál,
Találkozunk fenn az égben gyönyörű szép, göndörhajú babámmal,
Isten veled Magyarországon, nem bírok az árva szívem bújával.

(Csak egy vszk. hallgatható)